

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 960/2022
22.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Аврама Антонијевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 258/21 од 28.02.2022. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 52/22 од 31.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аврама Антонијевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 258/21 од 28.02.2022. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 52/22 од 31.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 258/21 од 28.02.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у одређеном износу од 120.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а у колико окривљени наведену новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом, на основу члана 79. став 1. тачка 10) и члана 89. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности забрана приближавања и комуникације са оштећеном у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде и то тако што се окривљеном забрањује приближававање оштећеној ББ на удаљености до 100 метара, забрањује приступ у простор око места становања или места рада оштећене и забрањује му се даље узнемиравање оштећене односно даља комуникација са оштећеном. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе одређених у изреци пресуде, а оштећена ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 52/22 од 31.05.2022. године, делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Аврама Антонијевића, преиначена је пресуда Основног суда у Краљеву К 258/21 од 28.02.2022. године, само у

делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Виши суд у Краљеву окривљеног АА, због кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 1. КЗ за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на новчану казну у одређеном износу од 60.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а у колико окривљени наведену новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док је у осталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Аврам Антонијевић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у складу са чланом 488. став 1. КЗ те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело. Према наводима захтева, у радњама окривљеног не стичу се законска обележја кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 1. КЗ, јер у изреци пресуде првостепеног суда није наведено да је понашање окривљеног имало за циљ или представљало повреду достојанства оштећене у сфери њеног полног живота, а што је законско обележје овог кривичног дела које је у изреци нужно навести.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Кривично дело полно узнемиравање из члана 182а став 1. КЗ чини онај ко полно узнемирава друго лице. Према ставу 3. истог члана, полно узнемиравање јесте свако вербално, невербално или физичко понашање које има за циљ или представља повреду достојанства лица у сфери полног живота, а које изазива страх или ствара непријатељско, понижавајуће или увредљиво окружење.

Сходно цитираним законским одредбама, радњу извршења кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. КЗ представља било која радња усмерена на повреду достојанства жртве у сфери полног живота, било да је дошло до повреде достојанства жртве у сфери полног живота или да до такве повреде није дошло, али да је радња извршења предузета у циљу да до такве повреде дође. При томе, да би дело

било свршено није довољно само да се предузме понашање које има за циљ или представља повреду полног морала жртве, већ је потребно да се због таквог понашања код жртве јави страх или да због таквог понашања учиниоца социјално окружење жртве постане непријатељско, понижавајуће или увредљиво.

У изреци побијане првостепене пресуде наведено је да је окривљени АА у време и на месту ближе описаним у изреци пресуде, у стању урачунљивости, свестан свога дела и његове забрањености, чије је извршење хтео, полно узнемиравао друго лице тако што је у два наврата у породичној кући ВВ, док је исти био на послу, његову вереницу - оштећену ББ „грлио, љубио по врату, након чега је покушао да исту пољуби у уста али га је оштећена одгурнула од себе да би у једном моменту, док су се кретали према улазним вратима, са леђа исту стегао рукама, да би неколико дана након наведеног догађаја сам ушао у њену спаваћу собу, у којој је оштећена седела за компјутером и учила, истој пришао са леђа, и док се налазила у седећем положају, полуокренута ка њему, почео да је грли, а затим покушао да је пољуби, из ког разлога му је оштећена запретила да престане са таквим понашањем јер ће у супротном све рећи свом веренику, на шта јој је он одговорио „Зашто си таква?“, а затим изашао напоље, а што је код оштећене изазвало страх, непријатељско, понижавајуће и увредљиво окружење“.

Према налажењу Врховног касационог суда, описане радње које је окривљени АА предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 1. КЗ, и то како у погледу објективних обележја односно радњи полног узнемиравања које је предузео окривљени, тако и у погледу субјективних обележја која се тичу урачунљивости и умишљаја окривљеног за извршење дела, који укључује и свест о забрањености дела.

При том, Врховни касациони суд налази да иако у изреци пресуде није формално наведено да је понашање окривљеног имало за циљ или је представљало повреду достојанства оштећене у сфери њеног полног живота, суштински из чињеничног описа дела јасно произилази да радње које је окривљени предузео представљају повреду достојанства оштећене у сфери полног живота. Ово из разлога што је у изреци описано невербално и физичко понашање окривљеног који је, у кући вереника оштећене, а у његовом одсуству, између осталог, оштећену грлио, љубио по врату и покушавао да је пољуби у уста, што су радње које представљају повреду достојанства оштећене у сфери полног живота, а које су, по начину извршења а у контексту места и времена, подобне да изазову страх и увредљиво окружење, па изрека првостепене пресуде, по оцени овог суда, садржи сва законска обележја кривичног дела полно узнемиравање из члана 182а. став 1. КЗ.

Из изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Аврама Антонијевића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић